პროლეტარიელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მეზობლიანთა დეპუტატების საბჭოთა ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО И ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ქვირა, 15 თებერვალი, 1948 წ. № 33 (8077). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთში:

სოფლის პარტიული ორგანიზაციების საბრძოლო ამოცანა — მოწერილი (1-ლი გვერდი).

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ამხანაგ იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინის (1-ლი გვერდი).

საკავშირო ალკა ცენტრალურ კომიტეტში (1-ლი გვერდი).

საქართველოს ხელოვნების მუშაკების იუოლენები საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 10 თებერვლის დადგენილებას (მე-2 გვერდი).

გერმანიის საკითხზე ინგლის-საფრანგეთ-ამერიკის — თათბირი-სათვის (მე-2 გვერდი).

ილია სახარელიძე — ნორჩი თაობის უფროსი ოსტატები (მე-2 გვერდი).

ვ. ლანგეკი — ბევრნი „ახალ ადამიანებელთა ბუნებაში" შესახებ (მე-3 გვერდი).

მ. ლომინაძე — ცუდად შედგენილი სახელმძღვანელო (მე-3 გვერდი).

უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-4 გვერდი).

სოფლის პარტიული ორგანიზაციების საბრძოლო ამოცანა

საქართველოს კოლმეურნე გლეხობამ შარშან სეროიზული წარმატება მოიპოვა საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1947 წლის თებერვლის პლენუმის გადაწყვეტილებათა განხორციელებისა და დიდი სტალინისთვის მიცემული პირობის შესრულებისთვის ბრძოლაში. მნიშვნელოვნად გადიდდა მარცვლეული კულტურების, ჩაის, ეკონომის, ციტრუსების, თამბაქოს მოსავლიანობა. წარმატებით შესრულდა სახელმწიფოსთვის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების ჩაბარების გეგმები, გაიზარდა მრავალფეროვნებისა კოლმეურნეობებში.

ახლა საკოლმეურნეო სოფელში გაჩაღებულია მზადება მეოთხე სტალინური ხუთწლეულის მესამე წლის საგაზაფხულო ნგნაოოსეთის წარმატებით ჩატარებისათვის. სოფლის პარტიულ ორგანიზაციებს ამკანად არა აქვთ უფრო მნიშვნელოვანი ამოცანა, ვიდრე საკოლმეურნეო სოფლის მეფილ ძალების ფარაზმეა ზეგნაოეოსეთვის ყოველმრივ მოსამზადებლად. ეს პარტიული ორგანიზაციებისაგან მოითხოვს კოლმეურნეობების, საბჭოთა მეურნეობებისადა ბანქანტრაქტორთა სადგურებისადმი ხელმძღვანელობის გადაწრეთ გაუმჯობესებას, მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობის გაძლიერებას. თავიანთი ამოცანების ღირსი შეგნებით მუშაობენ სოფლის პარტიული ორგანიზაციები. ისინი საგაზეთო-მასობრივი მუშაობის გაწაღებით, კოლმეურნეობათა გამგეობებისადმი კონტროლისა და დახმარების გაძლიერებით უზრუნველყოფენ თესვისათვის წარმატებით მზადებას. რამდენიმე მაგალითის დასახელებით. სოფელ სადეკეთ (აბმროლაურის რაიონი) სტალინის სახელობის კოლმეურნეობამ თვალსაჩინო წარმატებით დაამთავრა გასული სამეურნეო წელი და ახლა კარგად ემზადება საგაზაფხულო თესვისათვის. კოლმეურნეთა აქტივობას სათავეში უდგას და წარმართავს საკოლმეურნეო პარტიული ორგანიზაცია (მდივანი ამხ. რ. იაშვილი). პარტიული ორგანიზაცია ღრმად სწვდება საკოლმეურნეო ეკონომიას. საგაზაფხულო თესვისათვის მზადების საკითხი პარტიულმა კრებამ ჯერ კიდევ შემოდგომაზე განიხილა. კრებამ არსებულ შეაძლებლობათა და რეზერვების გათვალისწინებით კონკრეტული ღონისძიებანი დასახა. კომეუნისტები გადამწყვეტ უანგებზე განაწილეს. ყველაფერი გაკეთდა იმისათვის, რომ თესლი დროზე ყოფილიყო მომარაგებული, ინვენტარი შეკეთებული, პირუტყვი ჯანსაღად ყოლოდათ. პარტიული ორგანიზაცია ზრინად ახლოვებს თესვისათვის ზმადებას ცალკე საკითხებს, ისევეს კოლმეურნეობის თავმჯდომარის, ბრიგადირების მოხსენებებს, კოლმეურნეების გამეგობასთან ერთად დაუყოვნებლივ ასწორებს შეფერხებას მუშაობაში. გაძლიერდა პოლიტიკურ-მასობრივი მუშაობა ბრიგადებში. აგიტატორები გ. გურგენიძე, ქ. ქართველიშვილი, ა. მეტონიძე, კ. კობზონიძე და სხვები მიმზადებულ ესაუბრებიან კოლმეურნეებს საკოლმეურნეო სოფლის წინაშე მდგარ ამოცანებზე, ჩვენი ქვეყნის ეკონომიური ძლიერებისა და მშრომელთა მატერიალური კეთილდღეობის აღმავლობის საქმეში საგაზაფხულო თესვის წარმატებით ჩატარების მნიშვნელობაზე, საერთაშორისო მდგომარეობაზე. მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობის გაძლიერებით, პარტიული ორგანიზაციისა და კოლმეურნეობის გამგეობის შეთანხმებული მუშაობით უნდა აიხსნას, რომ უკვე მთლიანად გაწმენდილი და სანნაკად მომზადებულია 105 ჰექტარი სასანერე ფართობი, ათვისებულია 2 ჰექტარი ახალი მიწა, გაწმენდილია 58 ცენტნერი სიმინდისა და 51 ცენტნერი ლობიოს თესლი, სუფეთოდ მოვლილია 140 უღელი ბარი. საგაზაფხულო თესვისათვის ყველა საჭირო ინვენტარი ჯერ კიდევ გასული წლის დეკემბერში შეკეთდა კოლმეურნეობის სამეკვლეოში. ყანებში და ვენახებში, 6.160 ურემი ნაკელის ნაცვლად, გატანილია 7.000 ურემი ნაკელი. ალსანიშნავია კოლმეურნე კომუნისტების სანიმუშო მუშაობა. პირველი ბრიგადა, რომელსაც პარტიული ორგანიზაციის მეთაური ამხ. იაშვილი ხელმძღვანელობს, ადწინაცვა არა მარტო კოლმეურნეობაში, არამედ მთელს რაიონში. ამ ოთხი წელია ხელთ უპყრია რაიონის გარდავადილი წითელი დროშა. სერიოზულად მუშაობას ეწევა საგაზაფხულო თესვის ძმაზდებულად ჩატარებისთვის სოფელ გიორგიწმინდის (საგარეჯოს რაიონი) კოლმეურნეობა „ვანთიადის" პარტიული ორგანიზაცია (მდივანი ა. მეკოკაშვილი). მისი უნარიანი მუშაობისაც უნდა აიხსნას, რომ კოლმეურნეობა უზრუნველყოფილია თესლით, შეკეთებულია სასოფლო-სამეურნეო ინვენტარი, ბრიგადებს მიეწინარი აქვთ ნაკვეთები, კომეუნისტება ავანგარდულ როლს ასრულებენ. პარტიული ორგანიზაცია ყველა ახალ ღონისძიებას, რაც თესვის წარმატებით ჩატარებისათვის ბარის ნავარაუდევი, მასებზე დაყრნონებით აბორიეულებს. ასეთი მაგალითები მრავალია.

მაგრამ სწორი არ იქნებოდა გვეთქვა, რომ ყველა პარტიული ორგანიზაცია კარგად მუშაობს საგაზაფხულო თესვისათვის მოსამზადებლად. დავაძაფოფიდეთ ორი მაგალითით. სოფელ ურაგის (აბმროლაურის რაიონი) კოლმეურნეობა „მნათობს" იანერის ბოლოსათვის ეროი გუთანიც არ ჰქონდა შეკეთებული, არ უზრუნავთ ახალი ინვენტარის შესაძენად, საკოლმეურნეო საქმეელ უმოქმედოდ იყო, ყანებში არც ერთი ურემი ნაყელი არ გაუტანიათ, ეს ცდი მოვლის შედეგად საქონელი დასუსტებულია. პარტიულმა ორგანიზაციამ მხოლოდ ფორმალურად განიხილა თესვისათვის მზადების საკითხი. დადგენილების შესრულებისათვის ზრუნვა და თესვისათვის მზადების მდგომარეობის შემოწმება პარტორგანიზაციის მდივანს ჯრების შემდეგ ალარ მოუკონებია. ჩაშლილია საგაღაცაო მუშაობა. დაბალია კოლმეურნეობაში კომეუნისტების ავანგარდული როლი. უმოქმედოდას იჩენს სოფელ სიქთოლის (ჩხარის რაიონი) ჩაპაევის სახელობის კოლმეურნეობის პარტიული ორგანიზაციაც. საკვირველიც არ არის, რომ ამ არადამაკმაყოფილებლად ეგზადებიან თესვისათვის, ცუდად უელიან პირტუყვს.

საგაზაფხულო თესვისათვის მზადების დადამშეყვეტი დღეები დადგა. სოფლის პარტიულ ორგანიზაციებს მოეთხოვებათ ყველაფერი გააკეთონ იმისათვის, რომ თესვა უმოკლეს ვადებში და მაღალხარისხოვნად ჩატარდეს, ამით მტკიცე საფუძველი ჩაეყაროს მომდინარე წლის უხვ მოსავალს. უპირველეს ყოვლისა, პარტიული ორგანიზაციის ხელმძღვანელი, სოფლის მეურნეობაში მომუშავე თვითეული კომუნისტი ღრმად უნდა ჩასწვდეს საკოლმეურნეო ეკონომიკას, შესძლოს დროზე შეამჩნიოს შეფერხება თუ ნაკლი მუშაობაში და საჭირო ზომები მიიღოს მის გასალიკვიდებლად.

საჭირო პარტიულმა ორგანიზაციებმა ერთიანელ კიდევ შეამოწმონ ძალთა განაწილება საკოლმეურნეო ბრიგადებსა და რგოლებში, სათესლე მასალის, სასოფლო-სამეურნეო ინვენტარისა და მეშალირეტყვის მდგომარეობა და კოლმეურნეობის გამგეობასთან ერთად დაუყოვნებლივ უზრუნველყონ შემჩნეულ ხაკლთა გამოსწორება. პარტიულ ორგანიზაციას, მის ხელმძღვანელს მხედველობიდან არ უნდა გამორჩეს თესვისათვის მზადების არც ერთი საკითხი. ხელმძღვანელმა უნდა იცოდეს რამდენი კოლმეურნე გამოდის სამუშაოზე, ვინ როგორ მუშაობს, რამელი ბრიგადა დაწონაურდა ან ჩამორჩა, რათა მას სამუალება ჰქონდეს დროზე მიიღოს ზომები შეფერხების გამოსასწორებლად.

დიდი მნიშვნელობა აქვს იმას, თუ როგორ აკრულებენ კომეუნისტები ავანგარდულ როლს კოლმეურნეობაში, კომეუნისტები მიზრდილები ინ ბრიგადირნენ საკოლმეურნეო სოფლის წინაშე მდგარ ამოცანებზე, ჩვენი ქვეყნის ეკონომიური ძლიერებისა და მშრომელთა მატერიალური კეთილდღეობის აღმავლობის საქმეში საგაზაფხულო თესვის წარმატებით ჩატარების მნიშვნელობაზე, საერთაშორისო მდგომარეობაზე. მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობის გაძლიერებით, პარტიული ორგანიზაციისა და კოლმეურნეობის გამგეობის შეთანხმებული მუშაობით უნდა აიხსნას, რომ უკვე მთლიანად გაწმენდილი და სანნავად მომზადებულია 105 ჰექტარი სასანერე ფართობი, ათვისებულია 2 ჰექტარი ახალი მიწა, გაწმენდილია 58 ცენტნერი სიმინდისა და 51 ცენტნერი ლობიოს თესლი, სუფეთოდ მოვლილია 140 უღელი ბარი. საგაზაფხულო თესვისათვის ყველა საჭირო ინვენტარი ჯერ კიდევ გასული წლის დეკემბერში შეკეთდა კოლმეურნეობის სამეკვლეოში. ყანებში და ვენახებში, 6.160 ურემი ნაკელის ნაცვლად, გატანილია 7.000 ურემი ნაკელი. აღსანიშნავია კოლმეურნე კომუნისტების სანიმუშო მუშაობა. პირველი ბრიგადა, რომელსაც პარტიული ორგანიზაციის მეთაური ამხ. იაშვილი ხელმძღვანელობს, ადწინაცვა არა მარტო კოლმეურნეობაში, არამედ მთელს რაიონში. ამ ოთხი წელია ხელთ უპყრია რაიონის გარდავადილი წითელი დროშა. სერიოზულად მუშაობას ეწევა საგაზაფხულო თესვის ძმაზდებულად ჩატარებისთვის სოფელ გიორგიწმინდის (საგარეჯოს რაიონი) კოლმეურნეობა „ვანთიადის" პარტიული ორგანიზაცია (მდივანი ა. მეკოკაშვილი). მისი უნარიანი მუშაობისაც უნდა აიხსნას, რომ კოლმეურნეობა უზრუნველყოფილია თესლით, შეკეთებულია სასოფლო-სამეურნეო ინვენტარი, ბრიგადებს მიეწინარი აქვთ ნაკვეთები, კომეუნისტება ავანგარდულ

მოსკოვი, კრემლი

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს ამხანაგ იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინს

ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძეგ! თქვენი ბრძნული ხელმძღვანელობით ჩვენმა დიდმა სოციალისტურმა სამშობლომ საბჭოთა ხალისუფლების არსებობის 30 წლის მანძილზე მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვებები მოიპოვა.

თავისი სამშობლოს წარმატებებით აღფრთოვანებული საბჭოთა ხალხი თავდადებულად შრომობს ომისშემდგომი ხუთწლეულის დიადი ამოცანების შესასრულებლად. საბჭოთა ყაზახეთის დედაქალაქი — ალმა-ატის მშრომელები მოხარული არიან, მშობლიურო ამხანაგო სტალინ, რომ ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლეული მეორე ეტაპს ქალაქის მრეწველობამ შეასრულა 111,4 პროცენტით, ხოლო ხუთწლედის ორი წლის გეგმა — 104,7 პროცენტით. ჩვენ მივალწიეთ ერთგვარ წარმატებას, მაგრამ შეგვნებული გვაქვს, რომ ეს მხოლოდ ჩვენი პირველი ნაბიჯებია, რომ ჩვენ მოგვეხოვება უფრო მეტი დაძაბული მუშაობა, რათა ხუთწლეული ოთხ წელიწადში განხორციელდეს. ლენინგრადელთა მიძართვამ ხუთწლედის ოთხ წელიწადში შესრულების შესახებ ფართო გამოხმაურება ჰპოვა ჩვენი ქალაქის ქარხანა-ფაბრიკების მუშებსა, ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკებსა და მოსამსახურეებს შორის და ეს მიბაძოვა გახდა სარბიერო მოწოდება ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლედის ვადამდე შესრულებისათვის სოციალისტური მეჯიბრეობის ახალი ალმავლობისაკენ.

ჩვენი საწარმოების კოლეტივებმა განიხილეს მოსკოვის ქარხნების დირექტორთა წერილი სახელმწიფო ოლტაციაზე უარის თქმის შესახებ, გამოიანგარიშეს თვითეულ უბანზე არსებული წარმოების რეზერვები, მტკიცედ გადაწყვიტეს მხარი დაუჭირონ მოსკოვის ქარხნების თაოსნობას და უარი სთქვან სახელმწიფო ოტაციაზე. ჩვენი კალდებულებანი განმტკიცებულია ორგანიზაციულ-ტექნიკური ღონისძიებებით, რომლებიც მიმართულია პროდუქციის თვითეირებულების შემდგომი შემცირებისა და დაგრეგებათა გადიდებისაკენ.

ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძეგ! პირობას გაძლევთ შეეგასრულოთ ჩვენი დაპირება და ჩვენს ქვეყანას დამატებით მივცეთ ათობით მილიონი მანეთი დაგროვებისა ჩვენი სოციალისტური სახელმწიფოს ძლიერების განსამტკიცებლად.

გიძღვნით, ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძეგ, ჩვენს გულითად სალამს და გისურვებთ მრავალჟამიერ სიცოცხლეს და ჯანმრთელობას სოციალისტური სამშობლოს საკეთილდღეოდ, მთელი მსოფლიოს მშრომელთა საბედნიეროდ.

გემთმშენებელი მრეწველობის სამინისტროს ს. მ. კიროვის სახელობის ქარხნის დირექტორი ნ. ი. ბელოგლაზოვი

გზათა სამინისტროს ელექტრო-ტექნიკური ქარხნის დირექტორი ნ. დ. ასანაზოვი

საავტომობილო და სატრაქტორო მრეწველობის სამინისტროს სარემონტო-საცხასრის ქარხნის დირექტორი ვ. ა. მიტაკაევი

მსუბუქი მრეწველობის სამინისტროს სატრიკოტაჟო ფაბრიკის დირექტორი ი. ლ. იოფე

ხორცისა და რძის მრეწველობის სამინისტროს ხორცის კონსერვის კომბინატის დირექტორი ტ. ტ. ბაიბუსინოვი

საფეიქრო მრეწველობის სამინისტროს ბაუდის ფაბრიკის დირექტორი მ. ა. ბოგდანოვი

სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ბიოკომბინატის დირექტორი შ. ბ. სოკოლოვი.

მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების ახალი ხელშეკრულებანი კოლმეურნეობებთან

ჩვენი ქვეყნის მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებმა გასულ წელს მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანეს სოფლის მეურნეობის აღმავლობის საქმეში. მათ 29 პროცენტით უფრო მეტი სატრაქტორო სამუშაოები შეასრულეს, ვიდრე 1946 წელს. ტრაქტორების გამოძუშავებამ 1947 წელს იმამდეელ გადააჭარბა. გაუმჯობესდა მიწიერის სამუშაოთა ხარისხი. გასული წელს ნატურასზიაურის სახელმწიფო გეგმა გადაჭარბებით შესრულდა.

წელს სატრაქტორო სამუშაოთა მოცულობამ კოლმეურნეობებში გადიდდა 30 მილიონზე მეტი ჰექტარით. მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებმა მინდვრის სამუშაოები მაღალ აგროტექნიკურ დონეზე უნდა ჩატარონ და დაბპარება გაუწიონ კოლმეურნეობებს მარცვლეულისა და ტექნიკური კულტურების შრომანდლეზე მაღალი მოსავლის მოყვანაში.

მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებში და კოლმეურნეობებში დაიწყო ომისშემდგომი ხუთწლედის მესამე წლის სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა შესრულებაზე ხელშეკრულებათა დადების კამპანია. კოლმეურნეობათან მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების ახალ ტიპურ ხელშეკრულების დადებ სახელმწიფოფიბრეგი მნიშვნელობა აქვს. ის მიმართულია მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების წინაშე დასახული ძირითადი ამოცანის წარმატებით განხორციელებისაკენ. ეს ამოცანაა ბენა-ის მომსახურეობის კოლმეურნეობებში მოსავლიანობის გადიდება, მანქანა-ტრაქტორთა პარკის გამოყენების შემდგომი გაუმჯობესება, სატრაქტორო სამუშაოების ხარისხის ამაღლება და მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების მიერ შესრულებული სამუშაოებისათვის ნატურასზიაურის ჩაბარების გეგმების შესრულება.

ხელშეკრულებებში, რომლებსაც მანქანა-ტრაქტორთა სადგურები კოლმეურნეობებთან სდებენ, გათვალისწინებულია სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობის განსაზღვრული დონის უზრუნველყოფისაკენ მამართული ურთიერთვალდებულებანი. ისინი შეიცავენ ინ სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოთა მეტად სრულ სიას და კონკრეტულ მოცულობას, რომლებსაც ასრულებენ მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების მანქანები და კოლმეურნეობების ეოცსაფი ეგმწეეი ძალა და მანქანები; ხარისხობრივ მაჩვენებლებსა და შესრულების ვადებს; სავალდებულოდ აგროტექნიკურ ღონისძიებებს მაღალი მოსავლის უზრუნველსაყოფად. ხელშეკრულების სპეციალური პუნქტები მიძღვნილია კოლმეურნეობის ეკონომიურ-ფინანსურ ურთიერთობის ეკონომიურ-ფინანსურ ურთიერთობებისადმი ნატურასზიაურის ფასებზე. ეს ფასები ადარეგ ინ ეგ ბენა-ის ბაზაზე ინ ეგ ბენა-ის ბაზაზე ინ ეგ ბენა-ის ბაზაზე

პარტიული ცხოვრება

ინსტრუქტორები პირველად ორგანიზაციაში მიდიან მხოლოდ ცნობების ასაღებად

ორ წელზე მეტია, რაც „საქენერგოს“ ფოთის ქვესადგურში პირველად პარტიული ორგანიზაცია შეიქმნა, მაგრამ იგი მთელი ამ ხნის მანძილზე არადამაკმაყოფილებლად მუშაობს.

პარტიული ორგანიზაცია არ ზრუნავს კომუნისტების იდეურ-პოლიტიკური დონის ამაღლებისათვის. პარტიული ორგანიზაციის მდივანი არ ამოწმებს, თუ როგორ მუშაობენ კომუნისტები თეორიის დასაუფლებლად. მთელი გასული წლის მანძილზე ვ არც ერთი ლექციათ ან კონსულტაცია არ მოწყობილა. აქაური კომუნისტები არ იჩენენ ინტერესს მარქსიზმ-ლენინიზმის დაუფლებისადმი. იშვიათად თუ ნახავთ ამ ორგანიზაციის წევრებს საქალაქო პარტკაბინეტში. სუსტად არის დაყენებული საგაგიტაციო მუშაობა. იმის გამო, რომ აგიტატორებს არავინ კონტროლს არ უწევს, ისინი მინდვადმანიც თავს არ იწუხებენ მუშაობით.

პარტიულ კრებებს აქ ძლიერ იშვიათად იწვევენ, და როცა იწვევენ, მაშინაც დაბალ ლიტიტიკურ დონეზე ტარდება. საკითხების მომზადებას ყურადღება არ ექცევა. კომუნისტებისათვის წინასწარ ცნობილი არ არის კრების დღის წესრიგი. ამიტომ მათი დიდი უმრავლესობა მონაწილეობას არ იღებს კრების მუშაობაში. საკითხების განხილვა ფორმალურად ხდება, მიღებული გადაწყვეტილებანიც ზერელე და უშინაარსოა. ამას წინათ აქ პარტიულ კრებაზე ადგილობრივი მრეწველობის კომბინატის პირველი პარტიული ორგანიზაციის მუშაობის საკითხი განიხილეს (!). აი ამ საკითხის გამო მიღებული დადგენილება: „მიღებულ იქნას ცნობად და სახელმძღვანელოდ აგილობრივი მრეწველობის კომბინატის პარტიული ორგანიზაციის მუშაობაში ნაკლოვანებანი და მის საფუძველზე გარდაქმნას საქენერგოს ფოთის ქვესადგურის პირველადმა პარტორგანიზაციამ მუშაობა“. არავინ იცის, რისთვის დასჭირდა ქვესადგურის პირველად პარტიულ ორგანიზაციას მეზობელი პარტიული ორგანიზაციის მუშაობის მოსმენა და ასეთი უენაური დადგენილების გამოტანა. ეს ვერც პარტიული ორგანიზაციის მდივანმა ამხ. ვ. კიკალეიშვილმა აგვიხსნა. საერთოდ აქ უგულებელყოფილია პარტიული კრების როლი. ამას ისიც ადასტურებს, რომ გასული წლის აგვისტოდან დღემდე აქ ერთხელაც არ მოუწვევიათ პარტიული კრება.

პარტიული დავალებანი ფორმალურად არის განაწილებული და არავინ ამოწმებს, თუ ვინ როგორ ასრულებს მათ. მოუწესრიგებელია პარტიული მეურნეობა. ოქმები სათანადოდ არ ფორმდება. ვერც ერთ ოქმზე ვერ ნახავთ თავმჯდომარისა და მდივნის ხელმოწერას. იმ საქმის ყდას, სადაც საწევრო ანარიცხების უწყისები ინახება, ასეთი წარწერა აქვს გაკეთებული: „ყოველგვარი ინსტრუქციული დოკუმენტები, მიწერილობანი, ბრძანებანი და განკარგულებანი“. ირეკვება საწესდებო მოთხოვნა საწევრო ანარიცხების აკრეფის შესახებ. „ენერგოგასაღების“ უფროსმა ინსპექტორმა ამხ. კ. გაბუნიამ, რომელიც ამ ორგანიზაციაში ირიცხება, ოთხი თვის საწევრო ანარიცხი ერთად გადაიხადა ისე, რომ მასზე პარტიულ ორგანიზაციას არ უმსჯელია. უფრო მეტიც, 15 კრებიდან, რომელიც აქ ანგარიშგასაწევნელის შემდეგ ჩატარდა, ამხ. გაბუნია 14 კრებას არ დასწრებია და ამის გამო მისთვის არავის პასუხი არ მოუთხოვია.

ამ პარტიულ ორგანიზაციას მისი შექმნის დღიდან ამხ. ვ. კიკალეიშვილი ხელმძღვანელობს. მას არ აკლია საერთო განათლება, მაგრამ პარტიული მუშაობის საკითხებში ვერ ერკვევა. ამხ. კიკალეიშვილი არც თვითონ ცდილობს რაიმე ისწავლოს და არც პარტიის ფოთის საქალაქო კომიტეტის საორგანიზაციო-საინსტრუქტორო განყოფილება და მისი ინსტრუქტორები ეხმარებიან მას. მართალია, ამ ორგანიზაციაში დადიან საქალაქო კომიტეტის ინსტრუქტორები, მაგრამ მხოლოდ ცნობების ასაღებად.

დროა აქედან სათანადო დასკვნა გაკეთოს პარტიის ფოთის საქალაქო კომიტეტმა, კერძოდ, მისმა საორგანიზაციო-საინსტრუქტორო განყოფილებამ.

ალ. ფუცარუშვილი

„კომუნისტის“ საუთავარი კორესპონდენტი

საქართველოს ხელოვნების მუშაკები იწონებენ საქკომპირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 10 თებერვლის დადგენილებას

კომპოზიტორთა კავშირში

დიდი აღფრთოვანებით შეხვდა საქართველოს საბჭოთა კომპოზიტორების კავშირის ყველა წევრი საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას ვ. მურადელის ოპერის „დიადი მეგობრობის“ შესახებ. 12 თებერვალს კომპოზიტორთა კავშირის წევრები შეიკრიბნენ ამ ისტორიული დადგენილების გამო.

დადგენილება კრების მონაწილეთა გააცნო საქართველოს სსრ კომპოზიტორთა კავშირის თავმჯდომარემ შ. მშველიძემ.

კომპოზიტორმა ი. ტუსკიამ ხაზგასმით აღნიშნა დადგენილების უდიდესი მნიშვნელობა საბჭოთა მუსიკალური ხელოვნების განვითარების საქმეში.— მუსიკა უპირველეს ყოვლისა ხალხისათვის მისაწვდომი უნდა იყოს. საბჭოთა მაყურებელი არ გვაპატიებს ფორმალიზმით გატაცებას, — დაასკვნა ამხ. ი. ტუსკიამ.

კრებაზე სიტყვით გამოვიდნენ კომპოზიტორები შ. თაქთაქიშვილი, ი. გოკელი, შ. აზმაიფარაშელი და სხვები, რომლებმაც ერთსულოვნად მოიწონეს პარტიის ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება. ისინი მოუწოდებენ ყველა კომპოზიტორსა და მუსიკოსს ღირსად შეისწავლონ ეს ისტორიული დოკუმენტი, თავიანთი მუშაობაში აღმოფხვრან ფორმალიზმი, შექმნან რეალისტური ნაწარმოებნი.

დასასრულ კომპოზიტორთა კავშირის გაგებებამ მიიღო დადგენილება, რათა უახლოეს დროში მოწვეულ იქნას შემოქმედებითი კონფერენცია, რომელზეც დეტალურად გაირჩევა თანამედროვე ქართველი კომპოზიტორების შემოქმედება.

სახელმწიფო კონსერვატორიაში

თბილისის კონსერვატორიის ყველა პროფესორი, კომპოზიტორი, კათედრის გამგე და სტუდენტები შეიკრიბნენ კრებაზე, რომელიც მიეძღვნა საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას ვ. მურადელის ოპერაზე „დიადი მეგობრობა“.

კრება გახსნა კონსერვატორიის პარტბიუროს მდივანმა დოკენტმა რ. გაბიჩავიძემ.

საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება წაიკითხა კომპოზიტორმა გ. კილაძემ. ამხ. კილაძემ აღნიშნა, რომ ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება ახალ ეტაპს იწყებს საბჭოთა მუსიკის განვითარებაში. დადგენილება ბევრ რამეს გვავალებს კონსერვატორიის მუშაკებს.

კრებაზე სიტყვებით გამოვიდნენ მუსიკის თეორიის კათედრის გამგე, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე შ. ასლანიშვილი, კომპოზიციის კათედრის გამგე, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე ს. ბარხუდარიანი, ვ. აბაშიძის სახელობის თბილისის მუსიკალური კომედიის თეატრში შესულა მსახიობთა, რეჟისორთა, მუსიკოსთა და თანამშრომელთა საერთო კრება.

ვ. მურადელის ოპერის „დიადი მეგობრობის“ შესახებ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1948 წლის 10 თებერვლის დადგენილება

ვეება და ერთი წლით გადასახლება მიუსაჯეს.

ნინო ნაკაშიძის ინტენსიური სალიტერატურო მოღვაწეობა 1904 წლიდან იწყება. ამ წლიდან თბილისში გამოდის სამაზეოელი ჟურნალი „ნაკადული“, რომლის პირველი რედაქტორი მარიამ დეკანოზი იყო. მან დაიახლოვა ნიჭიერი მწერალი ნინო ნაკაშიძე, წაახალისა სამაზეოელი მწერლობაში მეშობობისათვის და უახლოეს თანამშრომლად გიიხადა. მარიამ დეკანოზი, 1910 წლის იანვარს ბოლოს გარდაიცალა და ჟურნალის სარედაქციო კოლეგიის მეწევეიად „ნაკადულის“ რედაქტორობა ნინო ნაკაშიძეს დაეკისრა. იგი ამ ჟურნალის შეუცვლელ რედაქტორად რჩება ჟურნალის არსებობის მთელ მანძილზე. „ნაკადული“ 1928 წლამდე გამოდიოდა, ხოლო ამ წლიდან „ოქტომბრელად“ გადაკეთდა, რომლის სარედაქციო კოლეგიის წევრად კვლავ დარჩა ნ. ნაკაშიძე.

ნინო ნაკაშიძის სახელი განუყოფელად არის დაკავშირებული ჟურნალ „ნაკადულთან“. ენერგიული, თავდადებული მუშაობით მან ბტკიცე ნიადაგზე დააყენა ჟურნალის საქმე. ჟურნალის ირგვლივ ნ. ნაკაშიძემ შემოიკრიბა ქართველი მწერლობის საუკეთესო ძალები. „ნაკადულის“ უახლოესს თანამშრომლებად ითვლებოდნენ: აკაკი, ვაჟა-ფშაველი, ბაჩანა, ი. გოგებაშვილი, ირ. ეკედრეშვილი, სოფრომ მგალობლიშვილი, ნ. ლომოური, ეკ. გაბაშვილი, შთო მღვიმელი, ან. ერისთავი-ხოშტარია, ი. ბერიშვილი, გ. ქუჩიშვილი, ი. თუთრფსპირელი, ანა ხახუბაშვილი (ცქვიტი), მარიჯანი, ლიდია მეგრელიძე (მიმქოალი) და სხვები. ყველა მწერალი დიდი პატივისა და ღირსების საქმედ სთვლიდა ჟურნალში თანამშრომლობას. მეფის რეჟიმის შაბნერ ხანაში ი. გოგებაშვილის სახელმძღვანელოებთან ერთად ჟურნალი „ნაკადული“ და „ჯეჯილი“ დიდ როლს ასრულებდა მოზარდი თაობის ჯანსაღი სულისკვეთებით აღზრდის საქმეში.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე მრავალი სიძნელის გადალახვა უხდებოდა „ნაკადულს“ რედაქტორს, რომ საქმე სასურველად წარეძართა. ჟურნალი ნიეთიერ ხელშოკლოებას განიცდიდა. მაგრამ ქართველი ხალხისა და მოწინავე ინტელიგენციის მზრუნველობა ჟურნალისადმი რედაქტორს ყოველ დაბრკოლებას აძლევინებდა.

1921 წელს განათლების სახალხო კომისარიატთან დაარსდა სოციალური აღზრდის სალიტერატურო-სამხატვრო სექცია, რომლის გამგედ ნინო ნაკაშიძე დაინიშნა. სექციის ფუნქციებში შედიოდა საბავშვო ჟურნალებისადმი ხელმძღვანელობა. ამ საქმეს იგი წარმატებით ასრულებდა. ნინო ნაკაშიძის ხელმძღვანელობითა და ინიციატივით 1922-23 წლებში საქართველოში პირველად გამოიცა ფერადი სურათებით ილუსტრირებული სამაგვრო წიგნები— „მელია კუდიგრძელია“, ზღაპარი „კობბლე“, სამი წიგნი „გაზაფხული-ზაფხული“, „შემოდგომა“ და „ზამთარი“.

1933 წლიდან ნინო ნაკაშიძე სამსახურს თავს ანებებს და მთელ თავის დროსა და ენერგიას საბავშვო მწერლობას ანდომებს. იგი დღემდე უახლოესი თანამშრომელია ჩვენი საბავშვო ჟურნალების — „დილას“ და „პიონერისა“. გარდა ამისა იგი „პიონერის“ სარედაქციო კოლეგიის წევრიც არის და მზეურგალე მონაწილეობას იღებს ჟურნალის მუშაობაში.

ნინო ნაკაშიძე უმთავრესად საბავშვო მწერალია. მას კარგად ესმის, თუ რა რთული და ამავე დროს საპატიო საქმეა საბავშვო მწერლობა და რას მოითხოვს იგი მწერლისაგან. ვაჟა-ფშაველი ასე ამბობდა საბავშვო მწერლობის შესახებ: „ნურავის ჰგონია ადვილი იყოს საბავშვო ლექსების და მოთხრობების წერა. ყველაზე ძნელი სწორედ ეს არის, და თუ არა სულით მდიდარს, არ შეუძლია გახდეს საბავშვო მწერალდ“. სწორედ ასეთია ჩვენი ნინო ნაკაშიძე. იგი ბავშვივით უბრალო, გულწრფელი და ხალისიანია. მისი ცოცხალი თვალები მუდამ ბავშვური ნათელი ციმციმით არის გაბრწყინვებული. ნინო კარგად იცნობს ბავშვის სათუთ ბუნებას, ამიტომაც ეზრახება ბავშვებთან ლაპარაკი. ის ერთნაირი ოსტატობით სწერს როგორც მცირე ასაკის, ისე მოზრდილი ბავშვებისათვის. მისი შემოქმედებისათვის დამახასიათებელია რეალიზმი, სინამდვილის ბავშვისათვის მისაწვდომად ასახვა. ამ მხრივ ყურადღებას იპყრობენ მისი მოთხრობები: „ბავშვმა ამბილა“, „ორი ზვალი“, „არ გვიყადრა“, „სიყვარულის გულისათვის“ და სხვ. ნინო ნაკაშიძე თავისი მოთხრობებით პატარა მკითხველებს აცნობს ჩვენი ცხოვრების წარსულსა და აწმყოს, თვალწინ უშლის მომავლის პერსპექტივებს, უნერგავს მათ კეთილშობილურ თვისებებს, რომლებიც ასე საჭიროა კომუნისტური საზოგადოების მშენებელი ადამიანისათვის. განსაკუთრებით საყურადღებოა მწერლის მიერ ბოლო ხანებში დაწერილი „ოქტომბრელები“, „ლილასა“ და „პიონერნი“ გამოქვეყნებული მოთხრობები: სამამელო ომის თემაზე — „ორიშა“, „პატარა ჯამბაკური“, ცხოველთა და ფრინველთა ცხოვრების ამსახველი მოთხრობები და ზღაპრები — „სპილოს წერილი ოქტომბრელებს“, ზღაპარი „აქლემი“, „მეგობრები“, ისტორიული მოთხრობა „ეფფე და მბეჭდავი“ და მრავალი სხვა. ნინო ნაკაშიძის შემოქმედების თემატიკა მდიდარი და მრავალფეროვანია. მწერალს დღეს განსაკუთრებით იზიდავს სტალინური მზრუნველობით გამთბარი ბაკურიანის ცხოვრების ასახვა. თავის შემოქმედებაში იგი დიდ ყურადღებას აქცევს სკოლის ცხოვრებას, ხშირად ათავსებს წერილებს ჩვენს გაზეთებში საბავშვო მწერლობის, ჩვენი სამავშვო ჟურნალების და გამომცემლობათა მუშაობის შესახებ.

პარტიამ და ხელისუფლებამ მაღალი შეფასება მისცეს ნინო ნაკაშიძის ხაზოგადოებრივ და სამწერლო მოღვაწეობას. იგი დაჯილდოებულია „სამამული ნიშნის“ ორდენით და მედლით „1941-1945 წლების დიდ სამამელო ომში შრომითი მამაცობისათვის“.

დიდხანს სიცოცხლე ჩვენს ოვაწლმოსილ მხცოვან მწერალს, ბავშვების საყვარელ დედა ნინოს.

ილია სიხარულიძე

ნორჩი თაობის უანგარო მოამაგე

ხვალ, 16 თებერვალს მაღლიერი ქართველი ხალხი აღნიშნავს ღვაწლმოსილი, მხცოვანი საბავშვო მწერლის ნინო ნაკაშიძის დაბადების სამოცდათხუთმეტ წლისა და საზოგადოებრივ-სამწერლო მოღვაწეობის ორმოცდახუთი წლის თავს.

ჩვენს ქვეყანაში საბავშვო მწერლობა პარტიისა და მთავრობის, მთელი საბჭოთა საზოგადოების განსაკუთრებული ყურადღებითა და მზრუნველობით სარგებლობს. დიდმა სტალინმა მწერალს სულის ინეინერი უწოდა. საბავშვო მწერალი ნორჩი თაობის სულის ინეინერია, იმ ნორჩი თაობისა, რომლის ზნეობრივ-იდეური და გონებრივი სამყაროს ფორმირების პროცესშია და ამტოგმ მისი აღზრდა განსაკუთრებულ მზრუნველობას საჭიროებს. საერთოდ მწერლობა და განსაკუთრებით მისი მტარა ბნიშნელოვანი უბანი — საბავშვო ლიტერატურა მოწოდებულია უპასუხოს ახალგაზრდობის აღზრდის იმ ამოცანებს, რომლებსაც მას უსახავენ ჩვენი პარტია და ხელისუფლება, თვით საბჭოთა ხალხი. „ჩვენი ადამიანები უნდა იყვნენ განათლებული, უაღრესად იდეური ადამიანები, მაღალი კულტურის, მორალური მოთხოვნილებისა და გემოვნების მქონენი. ამ მიზნით ჩვენ გვესაჭიროება, რომ ჩვენი ლიტერატურა, ჩვენი ჟურნალები თანამედროვეობის ამოცანებს განზე კი არ უდგნენ, არაამედ ეხმარებოდნენ პარტიასა და ხალხს — აღზარდონ ახალგაზრდობა საბჭოთა წყობილებისადმი უსაზღვრო ერთგულების სულისკვეთებით, ხალხის ინტერესებისადმი თავდადებული სამსაურის სულისკვეთებით“,— ამბობს ამხანაგი ა. ა. ჟდანოვი. ამ ამოცანის შესრულებას ემსახურება ჩვენი საბავშვო მწერლობა.

ნინო ნაკაშიძე საბავშვო მწერლობის ძველი თაობის თვალსაჩინო წარმომადგენელი და მისი სახელოვნებრივი ტრადიციების გამგრძობია. მან ცხოვრებისა და შემოქმედების ხანგრძლივი და სახელოვანი გზა განვლო.

ნინო ნაკაშიძე დაიბადა 1872 წლის 14 იანვარს სოფელ ბახვში, ოზურგეთის მაზრაში, ფაქიზში. მწერლის მამა იოსებ ბეჟანის-ძე ანთაძე გლეხი იყო. ნინოს დედა ქართული მწერლობის მოყვარული და კარგი მკოლე ყოფილა, პატარა ნინოსათვის ექვსი წლის ასაკში უსწავლებია წერა-კითხვა. 1889 წელს ნინო თბილისის სამეგობო ინსტიტუტში შევიდა, რომლის კურსიც 1892 წელს დამთავრა. ამავე წელს მან გაიცნო ცნობილი საზოგადო მოღვაწე და ეკონომისტი ილია ნაკაშიძე, რომელთანაც 1894 წელს დაქორწინდა. 1895-დან 1898 წლამდე ნინო ნაკაშიძე მოღვაწეობს ავჭალის სახალხო სახლში, სადაც იმ დროს იმართებოდა წარმოდგენები, სახლოო კითხვები. 1898 წელს ნინო მოსკოვში მიჰყვება „თავის მეუღლეს. იქ ისინი ეწევიან საზოგადო მოღვაწეობას, ეცნობიან გენიალურ რუს მწერალ ლევ ტოლსტოის და მის შემოქმედებას. მოსკოვში ნინო ნაკაშიძე შედის უნივერსიტეტში ფილოლოგიურ ფაკულტეტზე. აქვე იწყებს სალიტერატურო მოღვაწეობას. მისი პირველი მოთხრობა „ძაძა“ (გურიის მშრომელი გლეხობის ცხოვრებიდან) მოსკოვში დაიწერა. 1903 წელს ნინო და ილია ნაკაშიძეები საქართველოში ბრუნდებიან. აქ ნინო ეწევა ლიტერატურულ მოღვაწეობას, თანამშრომლობს სხვადასხვა ჟურნალ-გაზეთებში.

1905 წლის რევოლუციის პერიოდში ნინო ნაკაშიძე „ცხობის ფურცლის“ კორესპონდენტია, ნინო გაზეთს აწვდის კორესპონდენციებს გურიაში რეაქციის შაბნერი ძალების მიერ ხალხის აწიოკების შესახებ. 1906 წელს კრილოვის სადამსჯელო რაზმის უფროსის განკარგულებით ნინო ნაკაშიძე მეუღლესთან ერთად დააპატიმრეს. მეორეადერ ნინო დააპატიმრეს იმავე წლის შემოდგომაზე გენერალ ტოლმაჩევის განკარგულებით. მას ბრალად დასდეს დამსჯელი რაზმების მიერ დაზარალებული გურიელების სასარგებლოდ შემოწირულების შეგროვება და ერთ-ერთ ასეთ „ბოროტ“ საქმეში ბრალეულად ცნეს. ნინო ნაკაშიძე ციხეში ერეკებოდა ბავშვებს, ეუბნებოდა, ასეთ-ასეთ ფულს ვაგროვებ, ეს ფული ბოროტ საქმეს ეხმარებაო. ეს ფული ბოროტ საქმეს ეხმარებოდა, ეს ფული ბოროტ საქმეს ეხმარებოდა, ეს ფული ბოროტ საქმეს ეხმარებოდა,

გამოვასწოროთ ნაკლოვანებანი ვაჭრობის ორგანიზაციის საქმეში

უკვე ორი თვე შესრულდა მას შემდეგ, რაც სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ და საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა მიიღეს ისტორიული დადგენილები „ფულის რეფორმის გატარებისა და სასურსათო და სამრეწველო საქონლის ბარათების გაუქმების შესახებ“.

გასულელ პერიოდში თბილისის საკარო ორგანიზაციები თანდათანობით აუმჯობესებდნენ მუშაობას, მტკიცედ ნერგავდნენ ქალაქის საკარო ცხოვრებას კულტურული საბჭოთა ვაჭრობის ზეგავლენს. მაგრამ თბილისის საკარო ორგანიზაციების მუშაობაში კიდევ არის მთელი რიგი ნაკლოვანებანი, რომლებიც ფრთა გამოუსწორთო.

თბილისში დიდძალი სასურსათო და სამრეწველო საქონელი შემოდის. საწყობები სავსეა ამ საქონლით და ახლა ეფარო, ეიღრე დღეცდე, საჭიროა ვაჭრობის ორგანიზებულობა, კულტურულად ვაჭრობა და ყველა პირობის შექმნა ამისათვის, რომ საქონლის რეალიზაცია არ დაბრკოლდეს.

მთავარკომდინარეობის გამსაღებელ კანტორას საწყობებში აქვს ფართო ასორტიმენტის დიდძალი ნაწარმი—ათასეული ტანდილეული, კამფეტი, შოკოლადი, ნამცხვარი. ამავე დროს სავაჭრო ქსელში ასეთი მრავალფეროვანი ასორტიმენტის საკონდიტრო ნაწარმი არ აქვთ. უფრო ხშირად მოდაზიებში ნახავთ ორიოდე ასორტიმენტის შოკოლადის ნაწარმს, ან რამდენიმე სახის ნამცხვარს და ისიც ისე ულაზათოდ გამოფენილს ვიტრინაში, რომ მისი შეკვეთა ხალისი იმედითად თუ აღიქვის მომხმარებელს.

მოიწესრიგებელია ხორცისა და თევზეულის ვაჭრობა. ამ საქმეს აბრკოლებს, ჯერ ერთი, ხორცეთევზეულის სპეციალიზებულ მაღაზიათა სიმცირე და, მეორეც, ამ საქმისადგი გულგრილი მიდგომა სავაჭრო ორგანიზაციათა ზოგი მუშაკის მხრივ. ზოგ სამაზრდაქცენტ მაღაზიაში ხორცისა და თევზეულის გასასყიდად მიჩენილია პატარა კუთხე, გამყიდველად გამოყოფილი არიან დაბლის გამოუცდელი მუშაები, ან ხდება ხორცის ხაჭრაბდა დაბარისაბა და ყოველივე ეს აფერხებს საქმეს. ფასების პოლიტიკის დაბაბარეკებასაც არა აქვთათად აქვს ადგილი, დაკლულ საქონელს უნდა ეჭრებოდეს სხვადასხვა ხარისხის ხორცი, ფასები უნდა განსხვავდებოდნენ ხარისხის მიხედვით, მაგრამ ეს არ ხდება.

საგულდაგულოდ ჩამოვლილას ბევრ მაღაზიაში არ აღმოაჩენთ კაკალი და ამ პროდუქტზე მომხმარებელს უარს ეუბნებოდნენ. ამავე დროს კი მთავარკონდიტრის კანტორის საწყობებში 8 ტონაზე მეტი კაკალი აქვთ.

წონით მაღაზიათა მუშაკები საქონელს ადვილად ჰაერდნენ ან როდი აქცევდნენ ყურადღებას ვიტრინების, ან დაწოლის გაფორმებას. ბევრგან ახლაც საქონელი უხეიროდ აქვთ დაწყობილი, ერთ სეკციაში ჰაყოდის, მაგალითად, პაპიროსს, თამბაქოს, ხორცს, თევზს და საკონდიტრო ნაწარეს. ამიტომ ხდება, რომ ზოგჯერ ასეთ მაღაზიაში ნაყიდ პაპიროსს თევზის სუნი ეფდის.

საავაჭრო ქსელში საქონლის სწრაფ რეალიზაციაზე დიდ გავლენას ახდენს ის გარემოება, რომ საწარმოები სუსტად ინრძვიან მათ მიერ გამოშვებული პროდუქციის ხარისხის ამაღლებისათვის. ეს, პირველ რიგში, უნდა ითქვას თბილისის ფეხსაცმლის ფაბრიკებისა და სამკერვალო ფაბრიკების მუშაობაზე. მიუხედავად მრავალი გაფრთხილებისა, ფეხსაცმლისა და სამკერვალო ფაბრიკები დაბალხარისხოვან პროდუქციას უშვებენ. 12 იანვარს, მაგალითად, თბილისის მეორე სამკერვალო ფაბრიკამ საავაჭრო ქსელს გადასცა 1.500 ცალი ბეკერეი პალტო. შემოწმებისას ყველა ეს პალტო დეფექტანი აღმოჩნდა და უკანვე დაუბრუნდა ფაბრიკას. ფეხსაცმლის მეორე ფაბრიკამ ამას წინათ საავაჭრო ქსელში გასასაღებლად გაუგზავნა 1.680 წყვილი ფეხსაცმელი. აქედან 659 წყვილი უფრო დაბალხარისხოვანი აღმოჩნდა, ვიდრე ეფარეოდა საავაჭრო ქსელს გადასცა 1.500 ცალი ბეკერეი პალტო. შემოწმებისას ყველა ეს პალტო დეფექტანი აღმოჩნდა და უკანვე დაუბრუნდა ფაბრიკას. ფეხსაცმლის მეორე ფაბრიკამ ამას წინათ საავაჭრო ქსელში გასასაღებლად გაუგზავნა 1.680 წყვილი ფეხსაცმელი. აქედან 659 წყვილი უფრო დაბალხარისხოვანი აღმოჩნდა, ვიდრე ეფარეოდა საავაჭრო ქსელს გადასცა 56 წყვილი ფეხსაცმელი სრულიად უვარგისი იყო. თბილისის ფეხსაცმლის პირველი ფაბრიკის მიერ გამოშვებულ პროდუქციასაც ასეთივე ნაკლოვანებანი ახასიათებდა.

მსუბუქი მრეწველობის საწარმოთა ხელმძღვანელებმა უნდა გარდაკვნენ მუშაობის და მიაღწიონ პროდუქციის ხარისხის გადაჭრით გაუმჯობესებას. მათ არ უნდა დაიარწყდეთ მარმანდელი ბეკეეთილი, როდესაც მსუბუქი მრეწველობის ნაწარმთა გამსაღებელმა რესპუბლიკურმა კანტორამ 1947 წელს უხარისხო პროდუქციის გამოშვებისათვის საწარმოებს 1.067.800 მანეთი ჯარიმა გადაუანდვინა.

საჭიროა ამ ნაკლოვანებათა სასწრაფოდ აღმოფხვრისათვის იბრძოლონ ვაჭრობის ხელმძღვანელმა ორგანოებმა საწარმოთა ხელმძღვანელებთან ერთად.

თ. ფუტკარაძე

თბილისის სპეციალ სავაჭრო გაფფოფილების სასურსათო და სამრეწველო საქონლის სექტორის გამგე

არგელებმა უნდა გაუუმჯობესონ პროდუქციის ხარისხი

მაგიდაზე აწყვია საგალანტერეო საქონლის ნიმუშები — ღილები, ქალთა ფერადი თავსაფრები, ხელჩანთები, ქოლგები, ხელსახოცები, ჩიმოდნები, ტრიბონის ნაკეთობანი, მრავალგვარი საფენები, ძმიანები და ბევრი სხვა რამ.

სად გაკეთდეს ყოველივე ეს, ვინ მოხატა ასე ლამაზად ეს ქოდგები, სად ოქმსოვეს სადენები, ლამაზი ამაყურები, ხელჩანთები?

— სარეწო კოოპერაციის არტელში. ყველა ეს ნივთი დამზადებულია მრეწველობიდან მიღებული ნარჩენებისაგან, უტილიზებულებისაგან. ტყეობა, არტელში მოხდილმიდით ეწმაგნიათ, რათა ნიმუშები მართლაც კარგი მიეღოთ და ამ ნიმუშების მიხედვით პროდუქციის გამოშვების უფლება მოეპოვებინათ.

ეფლება მოიპოვეს, პროდუქციის ასორტიმენტად გამოშვების შეუდგენენ, ოღრამ... თუ ნიმუშების დამზადებისას ხარისხისათვის ბევრი იზრუნეს, ამ ნიმუშების მიხედვით პროდუქციის მასობრივად გამოშვებისას ხარისხი სულ კარ ბანსეებნიათ. ამიტომაა, რომ მომხმარებელი იშვიათად ეტანება ახლა სარეწო არტელების პროდუქციას. მრეველიდან მოჩინოეთ ქალთა თავსაფარი ბალ ხუნდება, დასვეულებისას ალუბავი გადადის. ნიმუშად დამზადებული თავსაფარი კი მდეგადდა შეღებილ, არც საღებავი გადადის და არც ქუნდება. ჩემოდნების არტელში ამზადებენ კარგი ხარისხის ფიბრისაგან, ოღრამ ამზადებენ ფასეულ ოღლაბათდ, ეკეთებენ ისეთ სახეულს, რომ ხელის მოკიდება სჭირს, ფერნენტრის ცუდს ხმარობენ. შეიძლება თუ არა არტელების ხელთ არსებული მასალისაგან ლამაზი, კოტაბ ჩემოდნების გაკეთება? ცხადია, შეიძლება.

სარეწო კოოპერაციის არტელებს ყველა პირობა აქვთ იმისათვის, რომ ეკეთებდნონ მაღალხარისხოვანი ფართო ასორტიმენტის საქონელი. ეს გამოიჩეკა საკართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტმა ამას წინათ (10 თებერვალს) ეწუველ სარეწო კოოპერაციის არტელების ხელმძღვანელთა თათბირზე, რომელიც ჩაატარა საკართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის მდივნის მოადგილემ ეკ. ბ. ტალახაძემ.

ეფლეს ოფიციალურ ენაზე ეხლა უფრო სწრაფად ვრცელდება და კეთილი კილოკავებს ადგილს იკავრნ. ქრეკა აგრეთვე ძველი კეთილი დრამბოტმული ზნე-ჩვეულება, რომელიც ადგილს უთმობს ახალს, სოციალისტურ ყოფაცხოვრებას (იხ. ნ. ბერძენიშვილი, ი. ჯაჯანაშვილი, ს. ჯაჯანშია „საკართველოს ისტორია“, ნაწილი I, მეორე შესწორებულ-შევსებული გამოცემა, 1946 წ. გვ. 9-10).

სარეცენზიო სახელმძღვანელოს ქართულ გამოცემაში კი ტომები და თემები გაოგიეებულია.

სახელმძღვანელოს ერთ-ერთი ნაკლი ის არის, რომ მასში ბაკეკასიის მოსახლეობის დახასიათებისას ერთი სიტყვაც არ არის ნათქვამი ზაურბაიჯანელებზე, რომლებიც კავკასიის ხალხთა შორის ერთ-ერთი მრავალრიცხოვანი ერია. ეს მაშინ, როდესაც იქ, ქართველებისა და სომეხების შემდეგ, ლაპარაკია ირანელებზე, რომლებიც სსრ კავშირის მოსახლეობის რაღაც 0,02 პროცენტს შეადგენენ (1939 წლის 17 იანვარის აღწერის ცნობების მიხედვით), ხოლო აზერბაიჯანელებს ცალკე მოკავშირე საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა აქვთ და მათი ხვედრითი წონა სსრ კავშირის მოსახლეობაში 1,34 პროცენტს უდრის.

სახელმძღვანელოში მეორე რიგი ქალაქების ზრდა და განვითარება გაშუქებულია არასწორად.

დავასახელებთ რამდენიმე მაგალითს: ახასიათებს: რა ქ. როსტოვს, ავტორი სწერს: „მისი სწრაფი ზრდა და განვითარება გამოწვეულია მისი გეოგრაფიული მდებარეობით ოლქის ცენტრში და საზღვარ, სამეფნარო გზებისა და რკინიგზების თავმოყრის ადგილას“ (გვ. 142).

გადადის რა შემდეგ ვოლგისპირეთის ქალაქების დახასიათებაზე, ავტორი ამბობს: „ქალაქების უმეტესი ნაწილი, მათ შორის ყველაზე დიდი ქალაქები, მდებარეობს ვოლგაზე, რომელზედაც დამოკიდებული ამათი ზრდა და განვითარება“ (გვ. 175).

ავტორი, უეჭველად, სცდება, როდესაც ქ. როსტოვისა და ვოლგისპირეთის ქალაქების (ასტრახანის, სტალინგრადის, სარატოვის, კუიბიშევის, ყაზანის და სხვ.) სწრაფ ზრდას და განვითარებას მათი გეოგრაფიული მდებარეობით ხსნის. იგი იგიზეკის, რომ ამ ქალაქებს იგივე გეოგრაფიული მდებარეობა ეკავათ დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციამდეც, მაგრამ მაშინ ისინი ჩამორჩენილი ქალაქები იყვნენ. საბჭოთა ხელისუფლების წლებში მათი სახე ძირფესვიანად შეიცვალა: ისინი გადაიქცნენ სსრ კავშირის უმნიშვნელოვანეს ინდუსტრიულ ცენტრებად, სადაც წარმოიშვა და განვითარდა ძმრმე და მსუბუქი მრეწველობის მთელი რიგი დარგები. მაშასადამე, ამ ქალაქების სწრაფი ზრდისა და განვითარების ძირითადი მიზეზია არა მათი გეოგრაფიული მდებარეობა, თუმცა ხელსაყრელ გეოგრაფიულ მდებარეობას მეცარე მნიშვნელობა როდი აქვს, არამედ ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციის საბჭოთა პოლიტიკა, საბჭოთა სოციალისტური წყობილება.

წაგნის ავტორი ისე ახასიათებს ურალს: „სასარგებლო წიაღისეულის მრავალფეროვნებით და სიმდიდრით ურალს **ერთი პირველი ადგილთაგანი** უჭირავს დედამიწაზე“ (გვ. 176). ავტორი მხედველობაში არ იღებს ამხანაგ ი. ბ. სტალინის მიერ ურალის დახასიათებას: „აკიღოთ, — ამბობს ამხანაგი სტალინი, — თუნდაც ურალი, რომელიც წარმოადგენს სიმდიდრეთა ისეთ კომბინაციას, **როგორიც არცერთ სხვა ქვეყანაში არ მოიპოვება.** მადანი, ქვანახშირი, ნავთი, პური — რა გინდათ, რომ ურალში არ იყოს!“ (ი. სტალინი, ლენინიზმის საკითხები, მე-11 ქართული გამოცემა, გვ. 406).

როგორც ვხედავთ, სარეცენზიო სახელმძღვანელოში სერიოზული ნაკლოვანებები და შეცდომებია დაშვებული. საქართველოს სსრ განათლების სამინისტრომ აქედან სათანადო დასკვნა უნდა გააკეთოს.

მიხ. ლომინაძე

პედაგოგიკურ მეცნიერებათა ინსტიტუტის მეცნიერმუშაკი

ბევინის „ახლო აღმოსავლეთის გეგმის“ შესახებ

მომდინარე წლის 22 იანვარს, თემთა პალატაში ინგლის-ერაყის ახალი ხელშეკრულების დადების შესახებ ცნობის გამოქვეყნებისას ბევინმა განაცხადა: „იმედი მაქვს, რომ ხელშეკრულება, რომელიც ასეთი გულმოდგინებით შემუშავდა, ახლო აღმოსავლეთში თვალაცვის სისტემის განვითარების ნიმუში იქნებაო“.

ინგლისის საგარეო საქმეთა მინისტრის ამ განცხადებას შენ უძღოდა არაბული აღმოსავლეთის ქვეყნებში ინგლისის დიპლომატიის მნიშვნელოვანი აქტივობაცია. თეირანიდან ლონდონს მომავალი ბევინის წინამორბედი ანტონი იდენი საუღის არაბეთში გაჩერდა და მეფე იბნ-საუდს ესტუმრა. ბრიტანეთის ეგვიპტელი ელჩი კემბეელი კაირონში დადარეფდა ამ ვარაუდით, რომ ნოკრაში-ფაშის მთავრობასთან მოლაპარაკება გაეკეთებინა. ტრანსიორდანიის დელეგაციი ლონდონს გასამგზავრებლად ემზადებოდა ინგლის-ტრანსიორდანიის ახალი შეთანხმების შესახებ მოსალაპარაკებლად.

ინგლისური პრესა არ მალავდა, რომ ინგლისის დიპლომატია მიზნად ისახავს შექმნას საუღის აღმოსავლეთში არაბეთ სახელმწიფოთა სამხედრო-პოლიტიკური ბლოკი, როგორც ეგრეთ წოდებული ახალი ბრიტანული სტრატეგიის ერთ-ერთი ძირითადი დასაყრდენი. ზორმოქმედი ძმლავრი აეიაციის განვითარებამ ინგლისის გენერალურ შტაბს სურვილი აღუძრა, რომ იმპერიის სტრატეგიულ არტერიათა დასაყრდენ პუნქტების მეთვალყურეობა უზრუნველყოს შორი მანძილიდან. მაგალითად, ინგლისში ფართოდ გავრცელდა აზრი, რომლის მიხედვითაც, სუეცის არხის მეთვალყურეობა სამყაროთ შეიძლება უზრუნველყოფილ იქნას კენიის, ტრანსიორდანიისა და კიპროს ბაზებიდან.

სწორედ ამ სისტემაში ამირებდნენ შეეყვანათ არაბეთ სახელმწიფოთა სამხედრო-პოლიტიკური ბლოკი ინგლისის უმაღლესი ხელმძღვანელობით. ამ ბლოკის ხასიათს ცხადყოფენ ინგლის-ერაყის იმ ხელშეკრულების შინაარსი, რომელსაც ბევინმა „სანიმეშო“ უწოდა მთელი ახლო აღმოსავლეთისათვის. ერაყისათვის თავს მოხვეული კაბალური ხელშეკრულება ბრიტანეთის შეიარაღებულ ძალებს სრულ ბატონობას ანიჭებდა ერაყის ტერიტორიაზე. ინგლისის ჯარები რჩებოდნენ ხანაბინაა და ბეშბის ბაზებში. ინგლისის აეიაციას განუყოფელ სარგებლობაში ეძლეოდა ერაყის ცა, ხოლო ინგლისის ფლოტს — ნავსადგური შატ-ალ-არაბის შესართავში. ხელშეკრულებაში გათვალისწინებული იყო ინგლისის უფლება — ინგლისური ნიმუშის თანამედროვეს იარაღით მოემარაგებინა ერაყის არმია, ერაყი ბრიტანეთის შეიარაღებული ძალების პოლიგონი და აერო-დრომი ხდებოდა, ხოლო ერაყის არმია — ბრიტანული იმპერიალიზმის დაქირავებული ძალა.

ამავე საფუძვლებზე აპირებს ინგლისის დიპლომატია გარდაკქმნას ხელშეკრულება დადებული ტრანსიორდანიასთან — იმ სამხედრო ქვეყანასთან, რომელმაც მხოლოდ ნომინალური დამოუკიდებლობა მიიღო. ჯერ კიდევ ორი წლის წინათ ლონდონში გაიხმოოეს ინგლის-ტრანსიორდანიის ხელშეკრულება, როგორც სამი სახელმწიფოს — ტრანსიორდანიის, ერაყისა და სირიის ფეოდრალიზმის ერთ-ერთ ნაბიჯი. ეს ფეოდრალი მოფეოდრებული ოყო, როგორც ზეგავლენის ინარიი ეგვიპტისადმი, რომელმაც სრული ეროვნული დამოუკიდებლობა მოიპოოოა. მეორე მხრივ, ამ ფეოდრალიზმთან ერთად, ოყო ეს ალეს-ტინაში ბრიტანეთის იმპერიალიზმის ტერიტორიის დამცველი სტრატეგიული ბაზის ოოლი.

ბალეტინმ, გაყოფის შესახებ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გადაწყვეტილების შემდეგ ინგლისური გაზეთები, რომლებიც თავს ირიდებენ ან ამ გადაწყვეტილების პირდაპირ შეფასებას, გულმოდგინედ აღნიშნავდნენ, რომ ბალეტინის გაყოფის გეგმა შეიძლება რეალიზებულ იქნას „მხოლოდ შეიარაღებული ძალების დახმარებით“, და რომ ამიტომ აქ პირველი სიტყვა ინგლისს უნდა ეკუთვნოდეს. ამ მსჯელობაში ძალიან ცუდად ოყო დაფარული განზრახვა, რომ ბალეტინიანი ბალეტინის მისადგომებზე ისეთი მდგომარეობა შეიქმნას, რომლის დროსაც ინგლისს შეეძლება ვიერთიანებეოდა ერების ორგანიზაციის შირმას ამოეფაროს და პოზიციები გაიმაგროს. „როგორც შმობლები ვერ აიღებენ ხელს შვილზე მხოლოდ იმიტომ, რომ იგი ცუდად იქცევა,—სწერდა გაზეთი „ობსერვერი“, — ისეეთ არც ჩვენ შეგვეძლია ხელი ავიღოთ ბალეტინაზე“. ინგლისელები განსაკუთრებულ როლს ანიჭებდნენ ტრანსიორდანიის არაბულ ლეგიონს. ეს ლეგიონი იმყოფება ინგლისელი ოფიცრის ჯონ გლობის სარდლობაში. იგი თავს გლაბ-ფაშას უწოდებს. „ობსერვერი“ იუწყებოდა, პალესტინიდან ინგლისის ჯარების წასვლის შემდეგ გაყოფილი პალესტინის არაბულ სექტორში „წესრიგისა და კანონისათვის“ პასუხისმგებლობის ტრანსიორდანიის ლეგიონი იკისრებსო. ტრანსიორდანიის ლეგიონს უნდა მოეგონებინა ბრიტანეთის შეიარაღებული ძალების ახლო მეზობლისა და ამავე დროს უზრუნველეყო ინგლისის იმპერიალისტურ ინტერესთა დაცვა ამ ტერიტორიიაზე, რომელზეც გაფის „ირაკ პეტროლიუმ კომპანის“ ნავთსადგური.

მაგრამ ბევინის „ახლო აღმოსავლეთის გეგმის“ მიზანი ამით სრულიადაც არ ამოიწურებოდა. გაზეთი „ჰიპლო“ სწერდა, ბევინის გეგმა შედგენილია იმ ვარაუდით, რომ ინგლისის მბარეზე გადაბიბოოს „მსოფლიოს ყველაზე ბრძოლისუნარიანი ჯარები“ და ინგლისს საშუალება მისცეს გამოიყენოს ეს ჯარები, „თუ არეულობა დაიწყო“. ამრიგად, ახლო აღმოსავლეთის ბლოკს ენიშნებოდა ბრიტანული იმპერიალიზმის კოლონიურ ინტერესთა დაცვა-ცველი ჟანდარმის როლი. ბევინის ახლო აღმოსავლეთის გეგმა მიმართულია ინდოეთის ნამდვილი ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის წინააღმდეგ.

ინგლისი ისწრაფვის შექმნას თავისი ახლო აღმოსავლეთის ბლოკი, როგორც ბალკანეთის ნახევარკუნძულის სახალხო რესპუბლიკებისადმი მუქარისა და ზეგავლენის იარაღი. ბალკანეთში სახალხო დემოკრატიის გამარჯვებამ, მშვიდობის ფრონტის დარაზმვამ და თავისუფალი სახალრძნეთის სახალხო-დემოკრატიული მთავრობის შექმნამ—ყოველივე ამან გამოიწვია საერთაშორისო რეაქციის ბანაკის შეშფოთება. ბალკანეთის პირისპირ რეაქციული სამხედრო ბლოკის შექმნა—ასეთია ინგლისის მიზანი.

ახლო აღმოსავლეთში ინგლისურ-დიპლომატიის აქტივობაციის თან ახლდა ამერიკის სამხედრო ძალიერების დემონსტრაცია ხმელთაშუა ზღვაში, ეიეაფმატოსაკენ შერანმა ხმელთაშუა ზღვაზე ამერიკის ფლოტის სარელის თანამდებობის მიღება საბერძნეთის ნაპირებთან მანევრების გამართვით აღნიშნა. ინგლისმა და ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა სეპარატული შეთანხმება დასდეს იმის შესახებ, რომ აღდგენილ იქნას სამხედრო-საპაერო ბაზა ინგლისს დროებით გამგებლობაში მყოფ იტალიის ყოფილ კოლონია ლიბიის ნაპირზე. ეს კი იტალიასთან დადებული საზავო ხელშეკრულების დარღვევას წარმოადგენს.

ყოველივე ეს საშუალებას გვძლევს ვიმსჯელოთ შრომის თავისებურ გაბაწყლებაზე ინგლის-ამერიკის ბლოკში. ინგლისი კისრულობს გეგმის დიპლომატიურ ნაწილს, ხოლო შეერთებული შტატები ხელს უწყობენ ინგლისს თავიანთი შეიარაღებული ძალების დემონსტრაციით.

მაგრამ ბევინის „ახლო აღმოსავლეთის გეგმამ“ იმოავითვე ღიდი დარტყმები განიცადა. ერაყის პარლამენტმა მოსახლეობის პროგრესული ფენების ზეგავლენით უარი სთქვა დამტკიცებინა ინგლისთან დადებული ხელშეკრულება, რომელმაც აღშფოთება და გულისწყრომა გამოიწვია არაბულ ქვეყნებში. სალეს ჯაბერის მთავრობა გადადგა და ადგილი დაუთმო სალი ბოჭამედ ალ სადრის მთავრობას, რომელშიც წინანდელი კაბინეტის არც ერთი მინისტრი არ შესულა.

სალეს ჯაბერის მთავრობის გადადგომამ გარკვეული ზეგავლენა მოახდინა ლონდონში ნასულ ტრანსიორდანიის მარონნტეულ პრემიერ თეგფიქ-ფაშაზე. ტრანსიორდანიის დელეგაციასთან მოლაპარაკების დროს ლონდონში თავდადგეს სიძნელეები წამოიჭრა. რეგენტის საავეტოს ცნობით, ტრანსიორდანიის დელეგაციამ მოითხოვა, რომ ბადა-სინაკუოლეყო მთელი ხელშეკრულება ინგლისთან და არა მარტო მისი სამხედრო დანართი, როგორც ეს ნავარაუდევი იყო.

რაც შეეხება რონალდ კემპბელის მისიას, მან ვერ მოახერხა ეგვიპტის მთავრობასთან მოლაპარაკების გაგაბმება.

ყოველივე ეს იმას მოწმობს, რომ ახალ პირობებში, როცა დამოკიდებულ ხალხთა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი ბრძოლა უფრო და უფრო დიდი პოლიტიკური ფაქტორი ხდება, იმპერიალისტურ სახელმწიფოებს ისე ადვილად როდიდა შეუძლიათ განახორციელონ თავიანთი რეაქციული აგრესიული გეგმები.

ბევინის „ახლო აღმოსავლეთის გეგმამ“ საგრძნობი დარტყმები განიცადა და ამის შედეგად ეს გეგმა ფაქტიურად ჩაერნი გამოკიდებული ალმოჩნდა.

ვ. ლიფეკი

კრიტიკა და ბიბლიოგრაფია

ცუდად შედგენილი სახელმძღვანელო

სსრ კავშირის გეოგრაფია „ახალგზრდობის კომუნისტური აღზრდის ინსტიტუტის ინსტიტუტი“ ეწოდა ამ ნაბეჭდ ალეთიოგრაფიას ეს ინსტიტუტი ბევრ ეროვნულ სიტუაციას ბრძნობს. სახელმძღვანელოში ყოველი სიტყვა და ყოველი დებულება გულდასმით მოფიქრებული და მარქსისტულ-ლენინურად გამართული უნდა იყოს, სწორედ ეს აკლია ს. ვ. ჩეფარნაოვის წიგნს — „სსრ კავშირის ფიზიკური გეოგრაფია“. წიგნი თარგმნილია ქართულ ენაზე და წარმოადგენს სახელმძღვანელოს VIII კლასის მოსწავლეთათვის.

სახელმძღვანელოში ნათქვამია, რომ „სხვადასხვა ხალხს კულტურის დონე სხვადასხვაა; ის დამოკიდებულია მეტად მრავალგვარ მიზეზებზე: ამა თუ იმ ხალხთა ჯგუფის არსებობის ხანგრძლივობაზე, მის ისტორიაზე, ქვეყნის ბუნების პირობებზე და თვითეული ხალხის სულიერ თავისებურებებზე“ (გვ. 63).

ეს არ არის საკითხის მარქსისტული გაშუქება, რადგან სხვადასხვა ხალხის კულტურის დონის სხვადასხვაობა არ შეიძლება განვიხილოთ მათი სოციალურ-ეკონომიური პირობების გარეშე. მარქსისზმ-ლენინიზმი გვასწავლის, რომ სხვადასხვა ხალხის კულტურული დონის სხვადასხვაობის მთავარი მიზეზი მათი სხვადასხვაობაშია მდგომარეობს.

ავტორი სწერს: „საბჭოთა კავშირის კულტურაში წამყვანი ადგილი უჭირავს რუს ხალხს. მის მიერ შექმნილი რუსულ ეროვნულ კულტურას სამართლიანად უჭირავს ერთ-ერთი პირველი ადგილი ევროპის: სხვა ხალხთა კულტურებს შორის“ (გვ. 63).

საბჭოთა კულტურას, რომელშიც წამყვანი ადგილი უჭირავს რუსულ ეროვნულ კულტურას, უკავია არა ერთ-ერთი პირველი ადგილი ევროპის სხვა ხალხთა კულტურებს შორის“, არამედ წარმოადგენს, ყველაზე მოწინავე კულტურას მთელ მსოფლიოში, რადგან იგი წარმოშობა და ვითარდება მსოფლიოში ყველაზე მოწინავე საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი წყობილების პირობებში და ემყარება ყველაზე მოწინავე მეცნიერების — მარქსიზმ-ლენინიზმის ფიდან და ცხოველმყოფელ იდეებს. სახელმძღვანელოს ავტორი ამის შესახებ არაფერს ამბობს.

ავტორი ამბობს, რომ „წინანდა მატერიალურმა კულტურამაც დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მონაპოვრთა ეკოოხები აგრეთვე დიდ ალვავებს მიიღწია საბჭოთა კავშირში შემავალ ხალხთა მეტ ნაწილში“... (გვ. 63). აქაც ავტორი სწორად ვერ გადმოგვცემს სინამდვილეს, რადგან დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მონაპოვრთა მეოხებით მატერიალური კულტურა განუზომლად ამაღლდა სსრ კავშირში შემავალ ხალხთა არა მარტო მეტ ნაწილში, არამედ ყველა ხალხში, რაც ბრძნული ლენინურ-სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის ერთ-ერთი უდიდეს მონაპოვრის წარმოადგენს.

ეხება რა კავკასიის მოსახლეობას, ავტორი ამბობს, რომ მოსახლეობის ქართველ ჯგუფს „მეიკუთვნება ქართველები და უფრო მცირე ეროვნებები — სვანები, იმერლები და სხვ.“ (გვ. 119, რუს. გამ.). როგორც სჩანს, ავტორმა არ იცის, რომ სვანები და იმერლები ცალკე ერებს არ წარმოადგენენ. სახელმძღვანელოს ზემოთ მოყვანილი ადგილი ქართულ გამოცემაში „შესწორებულია“. აი რა სწერია თარგმანში: „ქართველი ტომებია: ქართლელები, კახელები, თუშები, ფშაველები, ხევსურები, ინგილოები (აზერბაიჯანში), იმერლები, რაჭველები, გურულები, აჭარლები, მეგრელები, ჭანები (ანუ ლაზები) და სვანები“ (იხ. გვ. 157).

არც ეს დებულება ზუსტი. „საქართველოს ისტორიაში“ ეკითხულობთ: „მთავარი ქართველი ტომები არიან: ქართები, მეგრელ-ჭანები და სვანები. ეს ტომებიც თავის მხრივ ცალკე თემებად იყოფოდნენ. ქართების თემები იყვნენ ქართლელები, კახელები, ფშაველები, თუშეთ-ეხევეები, იმერლები, გურულები, რაჭველები, ლეჩხუმელები, აჭარლები, მესხები, ჯავახები, ზაოქმები, კლარჯები და სხვები. ამ დაყოფის ნაშთები დღემდე არის შეთვალული ისტორიული ტომები“ (ი. ჯაჯანაშვილი, ს. ჯაჯანშია „საქართველოს ისტორია“, ნაწილი I, მეორე შესწორებულ-შევსებული გამოცემა, 1946 წ. გვ. 9-10).

ეს ეს ეს ... ეს ... ეს ...

უოლვენ ლიპმანი აკრიტიკებს ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტს ჰიტლერული დოკუმენტების გამოქვეყნებისათვის

ნიუ-იორკი, 12 თებერვალი. (საგანგ.). „ნიუ-იორკ ჰერალდ ტრიბუნის" მიმომხილველი ლიპმანი სტატიაში, რომელიც სათაურად აქვს „პრობაგანდა, რომელიც ეკეთ ურეკეთს", ჩაკიცხავს ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო დეპარტამენტის კიტეული სოფლად ოიაკომპტენტური პროპაგანდა.

ეს გვიჩვენებს, თუ რაოდენ დიდი მნიშვნელობა აქვს იმს, რომ „ამერიკის ხმამ" უფრო მეტი გონება და გამოცდილება და ეკეთეთ შეაღწიოთ ახლეს, რომ ფილო ბალდ ანგლიზოდეს, სანამ საკმაოდ ორ მოიფიქრეს ამბავ, რის თქმაც უნდა".

გაზეთი „ჰერ"-ც ეკეთნიდა ანალოგიუს სახელ-ფრდი დეპარტამენტს ამასთანავს, რომ ბინ ოთ-ეკეთ ეკეთნეთ. გამოქვეყნა, და იტყოდეს რომ სამეთოთ ეკეთნი ასეროთ ბოლეკეთ. ოიაკ „ეკ ბალ ეკეთ ეკეთ" ეკეთ ეკეთ ეკეთ